

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/67/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919203315
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Jamrišková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6919203315.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Jamriškovej PhD., členov senátu JUDr. Mariána Blahu a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobkyne B. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/X, XXX XX Y. W., zast. Občianske združenie OSPO Martin - OCHRANA SPOTREBITEĽA so sídlom J. Š. Šikuru 4850/1, 036 01 Martin, IČO 52 354 237 proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO 36 234 176, právne zast. Advokátska kancelária Goliašová Gabriela, s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO 47 234 679 o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9Csp/86/2019-112 zo dňa 15. júna 2020 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9Csp/86/2019-112 zo dňa 15. júna 2020 p o t v r d z u j e.
- II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd určil, že úver poskytnutý žalovaným žalobkyni na základe zmluvy o poskytnutí pôžičky - spotrebiteľského úveru č. 4507161194 zo dňa 17.07.2015 je bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi priznal voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že žalobkyňa podala na súd žalobu, v ktorej žiadala určiť, že úver poskytnutý žalovaným na základe zmluvy zo dňa 17.07.2015 je bezúročný a bez poplatkov, keďže neobsahuje zákonom predpísané náležitosti s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s poukazom na náležitosť výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, kde zmluva uvádza len údaj o výške mesačnej splátky ako jednu sumu, z ktorej nie je zrejmé, akú časť z nej predstavuje istina, akú časť úrok a akú časť iné poplatky. Ďalej zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, v zmluve sa jednoznačný dátum nenachádza. Ďalej namietala, že zmluva neobsahuje náležitosť adresu, kde si môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a v ďalšom svojom podaní namietala, že zmluva neobsahuje všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN. Podľa žalobkyne, pokiaľ zmluva neobsahuje horeuvedené náležitosti, predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

3. Okresný súd uviedol, že žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol riadne predvolaný a keďže vopred ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní, okresný súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach sa vyjadril tak, že žiada žalobu zamietnuť, keďže podľa jeho názoru zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, obsahuje adresu veriteľa, kde sa spotrebiteľ môže dožadovať reklamácie alebo podať sťažnosť, obsahuje všetky údaje, z ktorých môže spotrebiteľ zistiť dátum konečnej splatnosti úveru. Podľa jeho názoru čo sa

týka ďalšej namietanej náležitosti, zmluva o úvere nemusí obsahovať rozpis splátky na istinu, úroky a poplatky, kde poukázal zároveň na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora vo veci O., ako aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu.

4. Okresný súd skúmal, či žalobkyňa bola aktívne legitimovaná na podanie takejto určovacej žaloby, t.j. o určenie právnej skutočnosti v zmysle § 137 písm. d) CSP, kde takúto žalobu možno podať len v prípade, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Takýmto osobitným predpisom v danom prípade je ustanovenie § 11 ods. 4 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení, v zmysle ktorého ustanovenia spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. V danom prípade okresný súd dospel k záveru, že žalobkyňa je aktívne legitimovaná na podanie žaloby o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

5. Okresný súd zistil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti, ktoré vyžadoval v čase uzavretia zmluvy § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, najmä že zmluva obsahuje všetky náležitosti, pri absencii ktorých spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Uviedol však, že vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade ide o spotrebiteľský spor, s poukazom na ustanovenie § 295 CSP môže vo veci vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnuté pre rozhodnutie vo veci a aj bez návrhu môže obstaráť alebo zabezpečiť takýto dôkaz.

6. Okresný súd postupom podľa § 295 CSP písomnou výzvou vyzval žalovaného na predloženie dôkazov o splnení povinností veriteľa v zmysle § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný na výzvu súdu vôbec nereagoval, nepredložil žiadne dôkazy, že by s poukazom na ustanovenie § 7 ods. 1 citovaného zákona pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom veriteľ má brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

7. Okresný súd poukázal na vyjadrenie zástupcu žalobkyne na pojednávaní, ktorý uviedol, že pred uzavretím zmluvy o úvere žalovaný nežiadal od žalobkyne žiadne dôkazy, ani doklady o jej majetkových pomeroch, zástupca žalovaného pred uzavretím zmluvy sa len spýtal žalobkyne, či má príjem, nič viac. Zástupca žalobkyne ďalej uviedol, že žalobkyňa pritom mala aj ďalší úver od Poštovej banky, ktorú skutočnosť súd overil aj v rámci lustrácie konaní na tunajšom okresnom súde. Na výslovnú žiadosť okresného súdu žalovaný nepredložil žiadne dôkazy o tom, že by si splnil povinnosti veriteľa v zmysle § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, t.j. že by pred uzavretím zmluvy o úvere posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V zmluve o úvere je len uvedený údaj pod bodom 25, že čistý mesačný príjem žalobkyne je 420,- Eur, pričom však v čase uzavretia zmluvy o úvere žalobkyňa poberala dôchodok vo výške 468,70 Eur, čo súd zistil v rámci lustrácie v sociálnej poisťovni. Podľa okresného súdu aj z tohto dôkazu vyplýva, že žalovaný nerobil žiadne šetrenie ohľadom zárobkových a majetkových pomerov žalobkyne.

8. Okresný súd odôvodnil rozhodnutie tým, že predmetný úver je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na to, že žalovaný nepreukázal splnenie svojich povinností podľa ust. § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keďže žalovaný nepreukázal, že by pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom mal brať do úvahy dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo z registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

9. Okresný súd zdôraznil, že na výslovnú žiadosť súdu žalovaný nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by svedčili o tom, že pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere by žalovaný akýmkoľvek spôsobom

skúmal príjmy a výdavky spotrebiteľa, jeho majetkové pomery a jeho celkovú schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Zároveň je potrebné konštatovať, že nestačí prípadne len zistiť príjem spotrebiteľa, je potrebné zisťovať aj jeho výdavky, celkovú jeho majetkovú situáciu, jeho rodinný stav, aké má iné úvery a podobne. Keďže žalovaný nepredložil žiadne dôkazy o zisťovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, súd vychádzal z toho, že žalovaný poskytol spotrebiteľovi úver bez akéhokoľvek posudzovania schopnosti spotrebiteľa tento úver splácať, a preto možno konštatovať, že žalovaný hrubo porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch a nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a vzhľadom na tú skutočnosť súd žalobe žalobkyne v plnom rozsahu vyhovel a určil, že úver, ktorý bol poskytnutý žalovaným žalobkyni na základe zmluvy zo dňa 17.07.2015 je bezúročný a bez poplatkov.

10. Okresný súd žalobkyni priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

11. Proti rozhodnutiu okresného súdu podal žalovaný odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

12. Žalovaný v odvolaní poprel záver okresného súdu, že by si pri uzatváraní zmluvy nepreveril bonitu klienta, čo bol dôvod, pre ktorý okresný súd určil úver ako bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný v odvolaní naopak tvrdil, že bonitu klienta preveril s najvyššou možnou mierou opatrnosti.

13. Žalobca upozornil, že žalovaná v priebehu celého konania nespochybňovala skúmanie bonity zo strany žalovaného ako veriteľa. Preto sa k bonite ako k nerozporovanej skutočnosti vo svojom vyjadrení k žalobe ani v duplike nevyjadroval. Žalobca pripustil, že prvostupňový súd ho výzvou vyzval na predloženie dôkazov ohľadne splnenia povinnosti v zmysle § 7 ods.1 zák. č. 129/2010 Z.z., uviedol však, že túto si nedopatrením zamenil s výzvou na predloženie plnomocenstva a z tohto dôvodu ju prehliadol. Postup okresného súdu, ktorý nepredloženie dôkazov, ktoré nanajvýš v konaní neboli vyhodnotené ako sporné, považoval za jedinú a výlučnú skutočnosť na vyhlásenie úverovej zmluvy za bezúročnú, označil ako neprimeranú prísnosť a rozpor s právom na spravodlivý proces.

14. Podľa žalovaného už priamo zo samotného textu úverovej zmluvy vyplýva skutočnosť, že žalovaný sa informoval na zamestnanie klienta, na ktoré mu bola daná odpoveď, že dotýčny je dôchodca, čo vzhľadom na dátum narodenia nebolo sporným a taktiež sa žalovaný informoval na výšku dôchodku, ktorú žalobca ako klient uviedol vo výške 420,-Eur. Už tieto informácie nasvedčujú tomu, že žalovaný si ako veriteľ schopnosť žalobcu ako klienta splácať úver preveroval.

15. Žalobca uviedol, že ust. § 7 ods.1 zák. č. 129/2010 Z.z. je nutné s ohľadom na prítomnosť neurčitých právnych pojmov vykladať v kontexte všeobecnej právnej úpravy, predovšetkým teleologickým výkladom. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu z 01.04.2015 č. 1As/30/2015-39, ktorý vymedzil zmysel zakotvenia vyššie uvedenej povinnosti poskytovateľov spotrebiteľských úverov posudzovať bonitu spotrebiteľa predovšetkým ochranou spotrebiteľa pred rizikovými úvermi a riešením problému rastúceho zadĺženia domácností. Poukázal na to, že primárnym záujmom tohto ustanovenia je ochrana spotrebiteľa pred nezodpovedným poskytnutím úveru.

16. Žalovaný v odvolaní popísal spôsob, akým pristupuje k preverovaniu bonity svojich klientov a uviedol, že lustráciou žalovanej v úverovom registri NRKI získal kompletnú úverovú správu, z ktorej zistil výšku ostatných záväzkov žalobcu, ako aj výšku z nich vychádzajúcich mesačných splátok. Žalovaný tiež na základe úverovej správy z registra NRKI zistil tiež platobnú morálku žalobkyne. Žalobca uviedol, že žalobkyňa ako klientka pri uzatváraní úverovej zmluvy uviedla, že je dôchodcom. Jej čistý mesačný príjem predstavuje výšku 420,- Eur, partnera v spoločnej domácnosti nemá. Výšku príjmu dôchodku zo Sociálnej poisťovne si žalovaný preveril aj výpisom z účtu, kde je zrejmé, že v čase uzatvorenia úverovej zmluvy prišiel dôchodok vo výške 419,40 Eur. Túto skutočnosť osvedčil prílohou odvolania, ktorým je výpis z účtu žalobkyne z mesiaca jún 2015.

17. Žalovaný uviedol, že v období uzatvorenia úverovej zmluvy nemal súhlas zo Sociálnej poisťovne na overovanie klientmi uvádzaných informácií pri uzatváraní zmluvy, čo sa postupom času podarilo zmeniť a informácie o žiadateľoch o úver sú preverované už aj v Sociálnej poisťovni.

18. Žalobca následne poukázal na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, ktorá bola transponovaná do zákona č. 129/2010 Z.z. Zotrvál na stanovisku, že nepochybil, keď tvrdenia žalobkyne považoval za dostatočné vzhľadom na neexistenciu dôvodných pochybností o pravdivosti tvrdenia žalobkyne, keď zároveň jeho posúdenie nebolo založené len na týchto tvrdeniach žalobkyne, ako bolo popísané vyššie. Vyjadril presvedčenie, že vzhľadom na sofistikovanú analýzu, ktorej bola žalobkyňa pri dojednávaní úveru podrobená, žalobca splnil podmienky zákona, kedy miera preverenia zodpovedá čiastke a teda postupoval v danej veci s odbornou starostlivosťou. Záverom poukázal na zmysel Zákona o spotrebiteľských úveroch a na rozhodovaciu prax Ústavného súdu sp.zn. IIÚS 571/2006, IÚS 625/2003 a pod. Uviedol, že v ust. § 7 ods.1 zák. č. 129/2010 Z.z. sa neupravuje spôsob, akým má veriteľ posudzovať schopnosť klienta splácať úveru a odkazuje sa len na odbornú starostlivosť. Vzhľadom na uvedené mal za to, že túto povinnosť si v zmysle zákona dostatočne a dôsledne splnil. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne. K odvolaniu priložil výsledky lustrovania žalobkyne, úverovú správu k žalobkyňi, výpis účtu žalobkyne za jún 2015.

19. K odvolaniu žalobcu sa žalobkyňa vyjadril, že toto nie je dôveryhodné a nie sú dôveryhodné ani dôkazové listiny zo strany žalobcu. Uviedol, že žalovaný nedoložil súdu prvej inštancie všetky listinné dôkazy o mesačných výdavkoch žalobkyne, ktoré musela žalobkyňa doložiť žalovanému ešte pred podpisom zmluvy. Výpis z účtu žalobkyne a telefonický hovor nie sú dostatočným skúmaním bonity žalobkyne s odbornou starostlivosťou. Poukázal na ust. § 11 ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. a stotožnil sa so záverom okresného súdu, že žalovaný na výzvu nepredložil žiadne dôkazy o tom, že s odbornou starostlivosťou skúmal bonitu žalobkyne. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

20. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa ustanovení § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

21. Odvolací súd bol v zmysle § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil okresný súd:

22. Žalobkyňa uzavrela so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 17.07.2015, v zmysle ktorej zmluvy žalovaný poskytol žalobkyňi bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 5.500 Eur. Celková výška mesačnej splátky bola určená na 131 Eur, termín splatnosti splátok bol určený tak, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15-ty deň v kalendárnom mesiaci počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Ročná úroková sadzba bola stanovená na 22,50 %, RPMN 25,2 %, odplata 22,50 %, priemerná hodnota RPMN 16,33 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 11.004,00 eur. Počet splátok 84, spôsobom úhrady splátok poštovou poukážkou, termín konečnej splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15-teho dňa v poslednom mesiaci. V zmluve bolo dohodnuté, že v prípade úveru poskytnutého v hotovosti má sa za to, že úver je poskytnutý v deň podpisu zmluvy a v prípade výplaty úveru na bankový účet sa má za to, že úver je poskytnutý tretí deň po dni jej podpisu. V danom prípade úver bol poskytnutý na bežný účet žalobkyne.

23. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

26. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie okresného súdu a stotožnil sa s jeho záverom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola predmetom konania obsahuje všetky náležitosti, ktoré v čase uzavretia zmluvy museli byť povinnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z.

27. Okresný súd určil úver poskytnutý žalobkyni za bezúročný a bez poplatkov na základe toho, že dospel k záveru, že v priebehu konania sa žalovanému nepodarilo uniesť dôkazné bremeno ohľadom splnenia povinností upravených v ust. § 7 ods.1 zák. č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého je povinný pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

28. Civilný sporový poriadok zvýšil dôraz na procesnú aktivitu strán v tom zmysle, že súd vychádza z takých skutkových tvrdení, ktoré sporové strany predkladajú v priebehu sporu v rámci prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany. Od účinnosti Civilného sporového poriadku sa ako zásadným javí aj procesná ostražitosť sporových strán, ktoré v prípade, ak nesúhlasia so skutkovým tvrdením protistrany, musia takéto skutkové tvrdenie účelne poprieť, inak v zmysle ust. § 151 ods.1 CSP je súd povinný považovať skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, za nesporné. V konečnom dôsledku tak súd nezisťuje skutočnú materiálnu pravdu, teda nepreveruje, či skutkové tvrdenia strán sú pravdivé a či sú úplné, ale vychádza iba z tých skutkových tvrdení, ktoré boli preukázané na základe unesenia dôkazného bremena sporovými stranami.

29. V danom prípade okresný súd správne skonštatoval, že vzhľadom na splnenie povinnosti ustanovenej v § 7 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj ZoSU) žalovaný neuniesol v priebehu konania pred okresným súdom dôkazné bremeno na potvrdenie toho, že uvedené povinnosti splnil.

30. Žalobca v odvolaní poukázal na skutočnosť, že tvrdenia ohľadom preverovania bonity klienta neboli súčasťou žaloby, ani súčasťou repliky žalobkyne, s ktorými sa oboznámil. Na pojednávaní konanom dňa 15.06.2020 však zástupca žalobkyne uviedol, že žalovaný si nesplnil povinnosti súvisiace so skúmaním bonity klienta a uviedol, že pred uzavretím zmluvy so žalobkyňou žalobca neskúmal majetkové a zárobkové pomery žalobkyne, nežiadal od nej doklady, pričom žalobkyňa mala ešte minimálne jeden úver od Poštovej banky, avšak žalovaný od nej nežiadal doklady o výdavkoch, ani za nájomné, elektrinu a podobne. Na uvedené vyjadrenia žalobcu žalovaný v priebehu konania pred okresným súdom nezareagoval a tieto nepoprel.

31. V zmysle Civilného sporového poriadku sporové strany nemajú povinnosť zúčastniť sa pojednávania, na ktorom je vec prejednaná. Pokiaľ sa však tento pojednávanie nezúčastnia a rozhodnú sa ospravedlniť svoju neúčasť, podstupujú riziko, že v priebehu pojednávania budú prednesené nové skutkové tvrdenia, resp. budú označené nové dôkazy na preukázanie tvrdení spotrebiteľa, keďže v zmysle § 296 CSP sa ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania nepoužijú. Spotrebiteľ ako slabšia strana v konaní je tak oprávnená označovať nové skutočnosti a predkladať dôkazy až do rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej. Zároveň je súd oprávnený vykonať aj také dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, pokiaľ je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, a to v zmysle ust. § 295 CSP.

32. Keďže okresný súd výzvou zo dňa 23.01.2020 veriteľa ešte pred prejednaním sporu na pojednávaní vyzval, aby predložil dôkazy o splnení svojich povinností veriteľa v zmysle § 7 ods.1 ZoSU, žalovaný mal možnosť aplikovať primeranú procesnú obranu ešte pred konaním pojednávania a teda uviesť svoj postup ohľadom preverovania bonity klienta, ktorý uviedol v odvolacom konaní, v konaní pred súdom prvej inštancie.

33. Keďže žalovaný uplatnil procesnú obranu spočívajúcu v skutkových tvrdeniach ohľadom svojho postupu preverenia bonity klienta v jednotlivých databázach, ktoré osvedčoval písomnými dôkazmi až v štádiu odvolacieho konania, k takýmto skutkovým tvrdeniam ani k takýmto dôkazom už odvolací súd prihliadnuť nemôže. V zmysle ust. § 373 ods.4 CSP totiž prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie je možné uplatniť v odvolacom konaní iba za splnenia podmienok podľa § 366 CSP, teda za predpokladu, že ide o novoty v odvolacom konaní. Skutkové tvrdenia žalovaného, rovnako ako prikladané listinné dôkazy však nespĺňajú žiadne z podmienok novôt v odvolacom konaní, osobitne nejde o dôkazy a tvrdenia, ktoré by odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

34. Na základe uvedeného sa odvolací súd stotožnil so záverom okresného súdu, že pred rozhodnutím vo veci samej v konaní na súde prvej inštancie žalovaný nepredložil žiadne dôkazy smerujúce k tomu, že by postupoval pri preverovaní bonity klienta s odbornou starostlivosťou, a to až na úrovni hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods.1 ZoSU.

35. V zmysle ust. § 11 ods.2 ZoSU, na ktoré poukázal odvolací súd pri odôvodnení svojho rozhodnutia, totiž hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods.1 ZoSU rozoznáva dve samostatné skutkové podstaty. V prvom prípade sa za hrubé porušenie povinností považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa. K naplneniu tejto skutkovej podstaty zo strany žalovaného skutočne nedošlo, pretože vzhľadom na dôkazy predložené samotnou žalobkyňou v konaní pred súdom prvej inštancie je zrejmé, že táto poskytla žalovanému údaj o výške svojho príjmu 420,- Eur uvedený v zmluve, uviedla údaj o tom, že je vdova, teda o svojom rodinnom stave spotrebiteľa. Pokiaľ by aj nebolo zistenie o výdavkoch, takýto postup by sa dať subsumovať iba pod porušenie povinností postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorej následkom by bola strata oprávnenia vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, avšak nenastal by následok bezúročnosti úveru.

36. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods.1 sa však považuje aj posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Práve ohľadom splnenia tejto povinnosti nedošlo v priebehu konania pred súdom prvej inštancie k preukázaniu splnenia povinností žalovaného ako veriteľa. Žalovaný tak nevyvrátil tvrdenie zástupcu žalobkyne o porušení tejto povinnosti vedúcej k následku, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Okresný súd potom postupoval správne, pokiaľ skonštatoval, že v tomto rozsahu nebolo unesené dôkazné bremeno zo strany žalovaného a postupom podľa § 11 ods.2 ZoSU určil, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

37. Keďže odvolací súd je v zmysle § 380 ods.1 CSP viazaný odvolacími dôvodmi, rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmaval iba z dôvodov uvedených v odvolaní a inými dôvodmi sa nezaoberal. Pokiaľ ide o vyhodnotenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré súd v danom prípade preskúmava ex offa aj nad rámec odvolania, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia uvedeným v rozsudku okresného súdu, na ktorý v zmysle § 387 ods.2 CSP odkazuje.

38. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je v rozsahu napadnutom odvolaním vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

39. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu sporových strán. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, preto jej vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

40. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).